

การคือเพ่งกับการลงโทษ : การวิเคราะห์เชิงปรัชญา

นายพีระพล คงมัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาปรัชญา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2525

ISBN 974-561-367-3

008002

๑๖๑๕๑๐

CIVIL DISOBEDIENCE AND PUNISHMENT : A PHILOSOPHICAL ANALYSIS

Mr. Peerapol Kotbua

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

1982

ISBN 974-561-367-3

หัวขอวิทยานิพนธ์	การคืบแพ่งกับการลงโทษ : การวิเคราะห์เชิงปรัชญา
โดย	นายพีระพล คงบัว
ภาควิชา	ปรัชญา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. มารค ตามไท

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิต

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประคิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเจือ)

.... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวทย์)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างขวัญ)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. มารค ตามไท)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเพื่อการลงโทษ : การวิเคราะห์เชิงปรัชญา

ชื่อนิสิต

นายพีระพล คงม้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. นาราด ตามไท

ภาควิชา

ปรัชญา

ปีการศึกษา

2524

บัดดี้ดีย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดหมายในการศึกษาเรื่อง การลงโทษและการศึกษาเพื่อการลงโทษ เป็นัญหาทางปรัชญาที่มีความเห็นแตกต่างกัน ในที่นี้จึงจะประมวลความเห็นทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและฝ่ายที่คัดค้านการลงโทษจากการศึกษาเพื่อการลงโทษ จากนั้นได้นำข้อมูลตั้งกล่าวมาเปรียบเทียบ และประเมินความน่าจะเป็นไปได้ของข้อสรุปในปัจจุบันนี้

ในเบื้องแรกได้สำรวจถึงทัศนะของนักปรัชญาที่มีทอกฎหมายพยava มีความเห็นขัดแย้งกัน 2 ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเห็นว่ากฎหมายกับความยุติธรรมบูกพนกัน โดยกฎหมายเป็นเครื่องมือส่งเสริมความยุติธรรม อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่ากฎหมายกับความยุติธรรมไม่เกี่ยวข้องกันจากการเปรียบเทียบแนวความคิดทั้ง 2 ฝ่าย สูญไปว่าเหตุผลของฝ่ายแรกมีความนักแน่น่าเชื่อถือมากกว่า อย่างไรก็ตามจากข้อสรุปนี้ได้นำไปสู่ข้อถกเถียงใหม่ในเรื่องพันธุของประชาชนทอกฎหมาย ซึ่งคำถกเถียงที่ได้รับความนิยมที่สูงที่สุดคือความมีลักษณะจำกัดภายในประเทศของความคิดเห็นของนักปรัชญาหลายท่านที่สนับสนุนแนวความคิดนี้

ปัญหาสำคัญที่ศึกษาในมาอิกก์คือ เรายุคจะลงโทษจากการศึกษาเพื่อการลงโทษหรือไม่และอย่างไร ความพยายามที่จะตอบปัญหานี้ของนักปรัชญา ได้ทำให้เกิดเสนอแนวทางความคิดเป็น 2 ฝ่ายคือ กับกันคือ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านการลงโทษจากการศึกษาเพื่อการลงโทษ

แต่ละฝ่ายล้วนฟีเหตุผลน่าวบพังทั้งเหตุผลทางค้านทฤษฎีการลงโทษ เหตุผลทางค้านยุทธวิธีฯ ฯ แต่จากการเปรียบเทียบนำหน้ากันแห่งเหตุผลของทั้ง 2 ฝ่ายแล้ว เห็นว่าบังไม่มีเหตุผลเพียงพอในการเรียกร้องให้ลงโทษท่อการดื้อแพ่งที่ชอบธรรมในทุกกรณี ในตอนท้ายของวิทยานิพนธ์ได้เสนอให้มีการเปิดโอกาสแก่ผู้ดื้อแพ่ง ในการแก้ชักล้าวทางทางศาล กล่าวคือ เมื่อใดที่บูดื้อแพ่งสามารถพิสูจน์ ความชอบธรรมในการกระทำของตนได้ ศาลก็ควรคงเว้นการลงโทษซึ่งถ้ามีการตอบรับหลักการนี้ ก็อาจจะประนีประนอมความขัดแย้งในปัญหาการลงโทษท่อการดื้อแพ่งลงได้ อย่างไรก็ตามปัญหาทางค้านการปฏิบัติที่เกิดจากการใช้หลักการนี้มีมากนาย โดยเฉพาะปัญหาการพิสูจน์ความจริงใจของบูดื้อแพ่ง ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ได้นำเสนอแนวทางปฏิบัติในค้านนี้ไว้บาง ควยความมุ่งหมายเพียงเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีความสนใจปัญหาที่เจาะจงค้านนี้ ให้หารือการที่จะเอียดและรักภูมิท่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Title: Civil Disobedience and Punishment : A
Philosophical Analysis

Name Peerapol Kotbua

Advisor: Associate Professor. Mark Tamthai, Ph.D.

Department Philosophy

Academic year 1981

Abstract

The aim of this thesis is the study of punishment as a result of civil disobedience which is a philosophical problem with divergent views. This thesis presents both views, support for punishment of civil disobedience and its adversary, objection to punishment of civil disobedience. Data given by both sides are compared and an assessment is made of what is most likely to happen in this area.

In the first instance we look at attitudes of philosophers towards the law and found that there were two diverging views. One view feels that the law and justice are inseparable whereby the law is a tool which supports justice. The other view sees that justice is in no way related to the law. From comparisons of both views it is concluded that the reasons of the first view are more convincing and plausible than the second. In any case from this conclusion has led to further debate and conflict as to the legal obligation of the people to the law. This conflict

has led to the conclusion that the legal obligation of the people have a limited characteristic under the limitations of justice. ie: if the law is not just the people will have justification in civil disobedience. This thesis has shown the basis of morality of various philosophers which support this view.

Another problem which follows from this is, should we punish these offenders who are justified in their civil disobedience and if so in what way. In the attempt to answer this has resulted in two more conflicting views, one group which supports punishment of a sort and another which does not. Both sides present plausible arguments in their theory of punishment and practice of punishment etc, but from an analysis of both views it is seen that there is not enough reason for punishment in every case of civil disobedience with justification. The last part of the thesis suggests that there should be an opportunity for civil disobedientors to redress the court. ie: when the civil disobedientor can provide proof and justification of his act the court should absolve him from punishment. If this view can be accepted there might be a lessening of tension in the area of punishment of civil disobedientors. In any case there are many problems encountered in implementing this especially in the area of providing proof of the honest intentions of the civil disobedientor. This thesis proposes several ways in which the implementation may follow in an attempt not to solve the problem but only for persons involved in specific problems of this nature to take into consideration and further develop such proposals to be more effective and precise.

กิจกรรมประจำปี

ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าได้รับความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยม จาก
รองศาสตราจารย์ ดร. มารค ตามไท ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการค้นคว้า
และการวิเคราะห์บัญหารรวมทั้งแก้ไขพื้นฉบับ นอกจากนี้ยังเชิญขอทราบขอบพระคุณ อาจารย์
ในแผนกปรัชญาทุกท่าน ที่มีส่วนให้ความรู้ในวิชาปรัชญาแก่ผู้เขียน และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่
ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ทุกท่าน รวมทั้งเพื่อนที่ให้ช่วยเหลือ ทั้งกำลังกายกำตังใจด้วยดี
ตลอดมา

พีระพล คงปัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๕

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๖

กิจกรรมประจำปี ๗

บทที่

1	บทนำ	๑
2	ความหมายของ การคิดแบบ	๖
3	ความชอบธรรมของ การคิดแบบ	๓๔
4	ทฤษฎีการลงโทษ	๖๒
5	การลงโทษกับ การคิดแบบ	๗๖
6	สรุปการวิจัยและทดลอง สำนวน	๙๖
	บรรณานุกรม	๑๐๐
	ประวัติ	๑๐๔